

бѣха тука. Времето е лошо, калъ следъ дъжда презъ нощѣта. Войската дефилира. Когато князѣтъ си отиваше, грѣмогласно ура!

Преди пладне приготовления за даскалското dîner въ градината; азъ съ попъ Тодора, Василиева и Наумова помагахъ да се съставятъ телеграми за академическото дружество въ Прага, за Щросмайера и т. н. На пладне съ Вацова и Стоянова отидохме у архим. Кирила да го поздравимъ; у него е пълно съ souvenirs отъ Египетъ и Сирия. Преди това срещнахъ Стоянова и Вацова и бѣхъ представенъ на Стояновата „булка“, жива, млада болградчанка. За вечерѣта се урежда концертъ отъ Славянска беседа въ Народното събрание.

На 1 ч. захвана да се събира поканениятъ учителски свѣтъ за динето въ градината. Като влѣзнахъ тамъ съ Вацова и Стоянова (последниятъ бѣше съ цилиндъръ), забелѣзвамъ въ градината Цанкова. Той се чудѣше на това „смѣшание вавилонско“ — подмѣташе за хората отъ всички бои и партии, които виждаше тукъ. Пита ме, какъ се чувствувамъ сега като министъръ; азъ му отговорихъ, че съмъ само „изпол. должностъ министра“, нашата работа „не бърка никому“, тиха работа, програми, планове и т. н. Говорихъ и съ Каравелова, предадохъ му поздравитѣ на Пипина, говори за експедицията, постройката на библиотека и музей и т. н. Видѣхъ тукъ и Петкова, следъ почти цѣла една година, и други хора. Миларовъ съ фракъ, бѣла вратовръзка, капана съ доматенъ сосъ и нечиста риза съ разкъсани дупки безъ копчета и съ бѣли ржкавици, тичаше насамъ натамъ като разпоредителъ; изглеждаше като келнеръ. Пихме предъ „сградата“ конякъ и ядохме сардели. Централно мѣсто заемаше Захарий Крушата; билъ учителъ (елинистъ) още на 1833 г. въ Копривщица. Най-после се захвана. Присѣдствуваша около 100 души, всички promiscue [смѣсено]. Три маси. На главната маса председателствуваше Мелетий, на дѣсно Зах. Крушата, на лѣво азъ, следъ Крушата Цанковъ, Каравеловъ, Зюсманъ, Агура, Василиевъ. . . , до мене Славейковъ, попъ Тодоръ, попъ Матей и т. н. Тукъ бѣха и двамата Храповци, Горбановъ, Йос. Ковачевъ, Молловъ, Дановъ отъ Пловдивъ, младиятъ Славейковъ, Сукнаровъ (задъ него Драндаръ), Коевъ, Гошевъ, Прошекъ, Брожка и т. н. Яденето бѣше много лошо, херинги, лоша салата, недопечено ягне, мръсно българско сирене. Вилици и други „outils“ [прибори] се появиха едва по-късно. Това много разсърди Цанкова, защото, каже, не сж опекали ягнетата нѣкъде à la bulgare. Разпоредителниятъ комитетъ се състоеше отъ Миларова, Вълкова, Тончо Маринова (!!!). Следъ бързото ядене захванаха тостоветѣ. Мелетий държа за княза, Кирилъ говори дълга безсѣдържателна блудкава византийска речъ сжщо за